Det är inte för sent att lära sig spela!

Carita Wallin från Hållsta utanför Eskilstuna trodde aldrig hon skulle kunna lära sig att spela munspel. För då måste man väl vara mycket ung?

En kursledare i musik talade om för henne att han skulle lära henne på en kvart...

Sidan 9

Visste du att..

Spelklåda. *Carita Wallin och hennes man Leif startade sitt eget spelmanslag, Spelklåda, i slutet av 80-talet. Hon är överraskad över hur mycket hon får ut av de munspel hon aldrig trott hon skulle lära sig spela på.*

Blev fena på munspel

Trodde det var omöjligt att lära sig spela på ”gamla dar”

HÅLLSTA

Det är omöjligt, sa Carita Wallin när en kursledare påstod att hon skulle kunna lära sig spela munspel på en kaffekvart.

Men Carita hade fel, det gick så pass bra att hon och fiolspelande maken Leif så småningom kunde bilda sitt alldeles egna spelmanslag.

Carita Wallin från Hållsta utanför Eskilstuna öppnar sin spelväska och visar upp nio blänkande små bluesmunspel, ett i varje tonart.

– Jag har provat mig fram. De här passar för den musik vi spelar och jag trivs bra med dem. På en spelning brukar jag använda mellan fyra och fem stycken, beroende på låtarnas tonarter.

Carita hade aldrig varit särskilt intresserad av folkmusik då hon och maken Leif 1972 blev övertalade av sina grannar att prova på folkdans.

– Vi tyckte det var hur kul som helst och gick omedelbart med i Näshulta folkdanslag. Senare startade vi också ett folkdanslag för barn i Borgen i Skogstorp.

Att de själva ett tiotal år senare själva skulle komma att stå för den musik folk dansar och lyssnar till var långt ifrån planerat.

Lön för mödan. – *Den allra bästa lönen är att få förmedla glädje till andra människor, tycker Carita Wallin.*

– Ingen av oss spelade ju något instrument, men vi tyckte det såg kul ut när andra spelade och när Leif fick sin morfars gamla fiol i början av 80-talet bestämde han sig för att fixa till den och börja gå på kurs.

Varför inte du?

1983 gick Carita och Leif tillsammans på en kombinerad dans- och spelkurs där hon fick frågan: Varför spelar inte du?

– Kursledaren, Arne ”Felande länken” Blomberg, påstod att han skulle kunna lära mig att spela munspel på tio minuter. Aldrig i livet, det är omöjligt, sa jag, berättar Carita.

> ”Ingen av oss spelade ju något instrument, men vi tyckte det såg kul ut när andra spelade.”

Övertygad om att det inte skulle gå gick hon ändå med på att anta utmaningen – kanske mest för att bevisa att det var omöjligt.

Helt otroligt

– Det är helt otroligt, men jag hade fel. Jag klarade faktiskt av att hjälpligt spela blinka lilla stjärna på fiol efter bara ett tiominuterspass, trots att jag aldrig hållit i en stråke.

På eftermiddagen samma dag hade saker och ting klarnat ytterligare. Med guidning av munspelaren Karl-Erik Hammarberg lyckades en förvånad Carita ta sig igenom ett par låtar även på munspel.

– Vi fick varsitt munspel och på vägen hem satte Leif på radion i bilen. Jag tog upp munspelet och försökte spela med, och det lät faktiskt inte alls så tokigt. Jag tänkte att det kanske inte var omöjligt att lära sig när allt kom omkring.

Men frågan var om hon skulle satsa på fiol eller munspel.

Carita valde munspel, och ackompanjerad av sin man på fiol ”tutade” hon lite på egen hand i ungefär ett halvår. Under tiden hade de startat en spelgrupp i folkdanslaget.

– Varför inte, tänkte jag. Jag kan väl lika gärna vara med och tuta lite där också.

Sagt och gjort, Carita blev med och tutade på sitt munspel, Leif filade på sin fiol.

Makarna spelade sig också igenom ett antal kurser i Södermanlands Spelmansförbunds regi, och 1985 började de spela med Djurgårdens Spelmanslag.

Startade Spelklåda

I slutet av 80-talet kände de sig mogna för nästa utmaning, och tillsammans med Börje Dahlberg (durspel) och Sven Ahrlebäck (fiol) bildade de en egen spelgrupp. Namnet blev ”Spelklåda”.

Liksom de flesta andra konstellationer har gruppen förändrats med åren och numera består ”Spelklåda” av Carita och Leif, Bo och Birgitta Björkman samt Rolf Larsson.

Och de är oerhört aktiva. De repar en gång i veckan och åker på cirka 60 spelningar om året, till både när och fjärran.

– Vi har varit i Tyskland, Italien, Ungern, Danmark och USA och spelat. Det känns fantastiskt att ha hittat en så rolig hobby så sent i livet.

Behändigt med munspel

Carita är nöjd över sitt val av instrument. Hon tycker att munspel går bra ihop med andra instrument, att det mjukar upp, ramar in, och ger musiken en skön botten.

Men hon är nöjd av flera anledningar än att det låter bra. Om det inte varit för det faktum att hon ser praktiskt på saker och ting kunde hon lika gärna ha valt att lära sig spela fiol.

– Munspel är små, behändiga och lätta att bära med sig. Inte för att en fiol är särskilt stor, men tänk så obekvämt, säger hon och demonstrerar den invecklade stråk- och fiolhållarställningen.

TEXT OCH FOTO:
LOTTA SILFVERBRAND